ORDONANȚA PREȘEDINTELUI CURȚII

6 mai 2014*

„Procedură accelerată”

În cauza C-181/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesgerichtshof (Germania), prin decizia din 8 aprilie 2014, primită de Curte la 14 aprilie 2014, în procedura penală împotriva lui

G.,

PREȘEDINTELE CURȚII,

având în vedere propunerea domnului J. Malenovský, judecător raportor,

după ascultarea avocatului general, domnul Y. Bot,

dă prezenta

Ordonanță

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea noțiunii „medicament” în sensul articolului 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116, denumită în continuare „Directiva 2001/83”).

2 Această cerere a fost prezentată în cadrul unei proceduri penale inițiate împotriva lui G, căruia i se impută faptul de a fi vândut amestecuri de ierburi conținând printre altele canabinoide de sinteză care, la data faptelor din cauza principală, nu intrau sub incidența dispozițiilor Legii privind stupefiantele (Betäubungsmittelgesetz) din Germania.

3 În primă instanță, G a fost condamnat de Landgericht Itzehoe (Germania) la o pedeapsă cu închisoare de patru ani și jumătate, precum și la plata unei amenzi de 200 000 de euro. Această instanță a considerat astfel că vânzarea unor asemenea amestecuri constituia un act de punere în circulație de medicamente periculoase în sensul articolului 5 alineatul 1 și al articolului 4 alineatul 17 din Legea privind medicamentele (Arzneimittelgesetz) din Germania și, prin urmare, că G săvârșise infracțiunea prevăzută la articolul 95 alineatul 1 punctul 1 din această lege.

4 G a formulat recurs la instanța de trimitere.

* Limba de procedură: germana.

5 În acest context, Bundesgerichtshof a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83 […] trebuie interpretat în sensul că substanțele sau combinațiile de substanțe, în sensul acestei dispoziții, care doar modifică funcțiile fiziologice umane, așadar nici nu le restabilesc, nici nu le corectează, trebuie considerate medicamente numai în cazul în care aduc un beneficiu terapeutic sau, în orice caz, au ca efect ameliorarea funcțiilor corpului? Prin urmare, noțiunea de medicament avută în vedere de această directivă nu cuprinde substanțele sau combinațiile de substanțe care sunt consumate numai pentru efectele lor psihoactive, care provoacă o stare de intoxicație cu efect stupefiant şi care reprezintă astfel în orice caz un pericol pentru sănătate?”

6 Prin înscris separat, din data de 8 aprilie 2014, instanța de trimitere a solicitat Curții aplicarea procedurii preliminare de urgență prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură al Curții.

7 Pentru a-și justifica cererea, instanța de trimitere a arătat că, în cazul în care răspunsul Curții la întrebarea preliminară ar fi afirmativ, nu ar putea fi angajată răspunderea penală a lui G pentru faptele care îi sunt imputate, astfel încât acesta ar fi fost lipsit de libertate în mod nejustificat.

8 Prin Decizia din 15 aprilie 2014, Camera a treia a Curții a decis că nu trebuie admisă cererea instanței de trimitere privind judecarea prezentei cauze potrivit procedurii preliminare de urgență prevăzute la articolul 23a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și la articolul 107 din Regulamentul de procedură, pentru motivul că Directiva 2001/83, a cărei interpretare este solicitată, a fost adoptată în temeiul articolului 95 CE, devenit articolul 114 TFUE, care face parte din titlul VII din partea a treia din Tratatul FUE. Or, procedura preliminară de urgență este aplicabilă numai în cazul trimiterilor preliminare prin care se adresează una sau mai multe întrebări referitoare la domeniile vizate de titlul V din partea a treia din tratat.

9 Cu toate acestea, conform articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, președintele Curții poate, cu titlu excepțional, în cazul în care natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, să decidă din oficiu judecarea unei cauze potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 23a din Statutul Curții și la articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

10 În prezenta cauză, reiese din decizia de trimitere că menținerea măsurii privative de libertate aplicate lui G depinde exclusiv de răspunsul care urmează să fie dat întrebării adresate de instanța de trimitere. Or articolul 267 al patrulea paragraf TFUE prevede că, în cazul în care cauza pendinte în fața instanței judecătorești naționale privește o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen.

11 În aceste împrejurări, trebuie să se constate că natura prezentei cauze justifică examinarea sa în cel mai scurt termen.

12 În consecință, este necesară judecarea din oficiu a cauzei C-181/14 potrivit procedurii accelerate.

Pentru aceste motive, președintele Curții dispune:

Cauza C-181/14 va fi judecată din oficiu potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 23a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și la articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții.

Semnături